

gerne høre hr. Søren Kolstrups opfattelse af elvarmekonvertering i område 4.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Jeg ved godt, at det kan være svært at nå at svare på alle spørgsmål, men jeg fik ikke svar på, om det var hr. Søren Kolstrups opfattelse, at Elsparefondens midler også skulle kunne bruges til offentlige projekter.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

I diskussionen om elvarmekonvertering synes jeg, det er vigtigt at have to niveauer i debatten, hvor man kan spørge til, hvad der er min principielle holdning, hvad der er Enhedslistens principielle holdning, og her er svaret, at vi overhovedet ikke er til elvarme, sådan er dét princip.

Så kommer det næste niveau, hvor vi tager fat på nogle konkrete afgrænsede midler. I den forbindelse har det været vores opfattelse, og det er så et generelt svar på, hvad den her øvelse går ud på, at de penge, der ligger i Elsparefonden, primært skal bruges til den målrettede indsats i forhold til den offentlige sektor.

Så bliver der nogle penge tilovers i forhold til husholdninger, og der er det oplagt, at hvis vi gik ud og indfriede vores målsætning på det område bare inden for den pind, der hedder elvarmekonverteringen, så ville vi skyde os selv i foden, for det kunne ikke lade sig gøre. Derfor må vi være meget nøjeregnende med, hvad midlerne skal anvendes til, og det er derfor, at det ikke er det primære mål for os. Det er først og fremmest de mål, der har været hidtil, altså de øvelser, man hidtil har gjort i Elsparefonden.

Men på det principielle niveau er der ikke nogen tvivl om, at der er en klar uenighed. Vi er til en konvertering af elvarmen, men med de midler, der er, er det forkert at bruge dem til en så ambitiøs målsætning.

Til fru Eva Møller: Husholdningerne er den ene målsætning. Den anden målsætning er klart den offentlige sektor. Og vi ser meget gerne og vil presse på for at få nogle målrettede projekter.

Ole M. Nielsen (KRF):

Da Kristeligt Folkepartis ordfører på området, hr. Jann Sjørnsen, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

Dansk Folkeparti har i dag ønsket miljø- og energiministerens stillingtagen til forskellige ting.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvordan der kan skabes gennemsigtighed i de aktiviteter på energiområdet, der finansieres gennem tariffsystemets PSO'ere, skal jeg henvise til ministerens besvarelse af denne del af forespørgslen. Kristeligt Folkeparti har som forligsparti et medansvar for det nuværende system, og vi finder ikke, at der er behov for at ændre det.

Når det gælder den anden del af forespørgslen, nemlig spørgsmålet om Elsparefonden, så er vi fra Kristeligt Folkepartis side fornøjede med, at Dansk Folkeparti har taget initiativ til, at vi får en samlet debat herom. Det er der brug for på baggrund af finansloven for år 2001.

Overordnet set er Kristeligt Folkeparti overordentlig tilfreds med Elsparefondens arbejde. Fondens arbejde og samarbejde med forskellige aktører på markedet har helt klart givet elbesparelser og CO₂-reduktioner på en forholdsvis billig måde sammenlignet med andre tilskudsordninger.

Det er således Kristeligt Folkepartis opfattelse, at fondens arbejdsområde med fordel kunne udvides. Det har regeringen beklageligvis ikke villet. Tværtimod begrænsede finanslovsforslaget for 2001 fondens dispositionsmuligheder, og det på trods af at vi har hårdt brug for at styrke energibesparelsesindsatsen for at leve op til vore nationale energi- og klimamålsætninger.

Dertil kommer mere principielt, at det er Kristeligt Folkepartis helt klare opfattelse, at det særlige elsparebidrag fra forbrugerne på 0,6 øre pr. kWh skal gå ubeskåret til Elsparefonden. Anderledes kan sammenhængen mellem lovgivningen om Elsparefonden og lovgivningen om elbidraget ikke forstås.

Vi betragter med andre ord elsparebidraget som et øremærket bidrag. Ellers kunne man jo i sin tid blot have nøjedes med at hæve elafgifterne for så efterfølgende at bruge en del af merprovenuet til Elsparefonden og til en del andre ting.

Det var ikke det, man ville, sagde regeringen dengang i 1996, da lovene blev behandlet i Folketinget, men det var jo ikke desto mindre det, man gjorde med finanslovsforslaget for 2001. Det var og er efter Kristeligt Folkepartis opfattelse at snyde dem, der betaler elsparebidraget, nemlig forbrugerne.

Ud fra det stillede Kristeligt Folkeparti også et ændringsforslag til finansloven om at forøge bevillingen til Elsparefonden med 30 mio. kr., så den samlede bevilling kom til at svare til provenuet af elsparebidraget. Forslaget blev desværre